

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 12. april 2005
Kontor: 2.s.kt.
J.nr.: 2005-119-26
Sagsbeh.: TK
Fil-navn: Dokument 3

Besvarelse af spørgsmål nr. 20 (L 74), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 18. marts 2005

Spørgsmål 20:

"Hvorledes vil den fremtidige relation være mellem sundhedslovens § 172 om befordringsgodtgørelse og den nuværende servicelovs § 84, set i relation til at servicelovens § 84 betragtes som subsidær?"

Svar:

Sundhedslovens § 172 regulerer adgangen til befordring eller befordringsgodtgørelse til sygehusbehandling og er en uændret videreførelse af sygehuslovens befordringsregler. Efter de gældende regler ydes der befordring eller befordringsgodtgørelse til personer, som modtager social pension. Der ydes endvidere befordring eller befordringsgodtgørelse til personer, som ikke modtager social pension, når vedkommende har mere end 50 km. til eller fra behandlingsstedet, eller vedkommende er ambulanspatient, deldøgnspatient eller midlertidigt hjemsendt, og vedkommendes tilstand udelukker befordring med offentlige transportmidler som bus, tog eller færges.

Servicelovens § 84 regulerer adgangen til dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse for personer mellem 18 og 65 år med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepension.

Relationen mellem sundhedslovens § 172 og servicelovens § 84 vil således være som hidtil, således at personer, der er omfattet af § 84, vil have mulighed for tilskud til befordring efter de i § 84 fastsatte bestemmelser i det omfang, de ikke opfylder kriterierne for befordring eller befordringsgodtgørelse efter sundhedslovens § 172. Det vil som hidtil sige, at der, for at § 84 kan komme i anvendelse, skal være tale om personer, som ikke modtager social pension, jf. i øvrigt besvarelsen af spørgsmål 21 (L 74).